

Avakian ve Dev-Kom'u Savunmak 3. Bölüm: Daha Çok Sol İftira ve Aptallığı

25.02.2024 • Revcom Yazıları • Yeni Komünizm

Sevgili okuyucu şimdilik bu yazı Bob Avakian ve Devrimci Komünist Parti ABD ile ilgili olan savunmamı tamamlıyor. Avakian'a ve Dev-Kom'a karşı yapılan bütün saldırılara kesinlikle yanıt vermediğim gibi şüphesiz bu saldırılara karşı Avakian'ın kendisi veya uzun süreli bir Dev-Kom gibi de cevap veremedim. Bu yazı serisi boyunca spesifik olarak bana gelen saldırılara cevap vermeye çalıştım.

“DKP'nin Cumhuriyetçi faşizm analizi ve mücadele biçimi onları Demokrat Partinin bir aracına ve cephesine dönüştürüyor” (Geçtiğimiz birkaç yıl içerisinde Dev-Kom ile ilgili bana gelen bütün moronca ve kötü niyetli suçlamalar için birinci bölüme bakın)

Bu hem mantıksal olarak hem de ampirik olarak salakça bir suçlama. Şöyle düşünelim, komşumun iki tane çok vahşi ve sosyopatça davranan köpeği var ve her iki köpekte mahallemi mahvediyor ve ben her ikisini de teşhir etmişim. Ancak bu saldırgan köpeklerden sadece birinin kuduz ile enfekte olduğunu düşünelim. Şimdi ben bu köpeklerden birinin kuduz olduğunu işaret edersem diğer köpeği mi benimsemiş olacağım? Tabii ki hayır.

Şimdi bu “Trumpımsol” eleştirinin absürtlüğünü biraz daha ileriye taşıyalım. Şöyle düşünün, kuduz kapan köpeğin kuduzu kapmasında diğer köpeğin işbirlikçi olduğunu sürekli olarak işaret ettiğimi ve şimdi mahallemizdeki hayatı tehdit eden kuduzun bütün bir dominant toplumsal ve siyasal düzenin destekleyicisi olan her iki köpeğin de kuduzun oluşmasında rol oynadığını tartıştığımı düşünün.

DKP'nin Demokrat Parti ile ilgili düşünceleri budur: ABD kapitalist-emperyalizminin vahşi bir kasabyken aynı zamanda ABD kapitalizm-emperyalizminin bir diğer vahşi



Son Notlar

+1. Marx'ın temel ekonomi politik çalışmalarına (Kapital, 1, 2 ve 3. ciltler) başlamadan önce kaleme aldığı *Komünist Manifesto*'da yer alan ve sadece sömürülen ücretliler ile artı değeri emen işverenler arasındaki mücadeleye değil, sermayeler arasındaki rekabetin itici gücüne de büyük bir vurgu yapan ilginç bir satır: "Burjuvazi [kapitalistler - Ç.N.] kendisini sürekli bir savaşın içinde bulur. Önce [feodal] aristokrasiyle, daha sonra... burjuvazinin kendi bölümleriyle..., her zaman yabancı ülkelerin burjuvazileriyle."

+2. Batı proletaryasının tarihin emrettiği devrimci bir sınıf olduğu düşüncesi Marx ve Engels'in zamanında çok mantıklı görünüyordu. Bu çok anlaşılabilir ve belki de inanılması kaçınılmaz bir şeydi. İngiliz ve Avrupa işçi sınıfı hareketleri ve mücadeleleri 19. yüzyılın başlarında ve ortalarından sonlarına kadar ve İç Savaş'tan sonra Amerika Birleşik Devletleri'ndeki proleter hareketler (Bruce C Nelson'ın 1880'lerde Chicago'daki radikal işçi sınıfı hakkındaki mükemmel anlatımını okuyun) olağanüstüydü. Gerçekten de Chicago'dan Danzig'e uzanan yeni bir sosyalist düzenin gelişini işaret ediyor gibiydiler. Batı işçi sınıfı bu yıllarda önemli ölçüde yeniden şekilleniyor ve genişliyordu. Milyonlarca Avrupalı zanaatkar ve köylünün kısır bir proleterleşme süreciyle dünyaları alt üst oluyordu ve bundan hiç de memnun değillerdi. Yeni ve korkunç bir sistem olarak karşı karşıya kaldıkları ve anladıkları despotik sanayi kapitalizminin baskıcı ve yabancılaştırıcı başlangıcından önce çok farklı emek süreçlerini, topluluklarını ve yaşam biçimlerini canlı bir şekilde hatırlıyorlardı. Yeni Sermaye Çağı'na tepki olarak Batı'nın dört bir yanında kayda değer yeni işçi sınıfı ayaklanmaları, sendikalar ve sosyalist partiler ortaya çıktı. Dünya; Avrupa, İngiltere ve Amerika Birleşik Devletleri'ndeki yeni fabrikalarda, madenlerde ve değirmenlerde görüldüğü kadar devasa bir işçi yoğunluğunu daha önce hiç görmemişti. Tüm bunlar *Komünist Manifesto*'da (1848) ortaya konan kehanetin gerçekleşmesi gibi görünmüş olmalı.